

χαρτζιλίκι

χαρτζιλίκι, το, ουσ. [τουρκ. <harcilik]. **1.** το μικρό χρηματικό ποσό που κατέχει κάποιος για τα καθημερινά ατομικά του μικροέξοδα: «εκτός απ' την κυρίως δουλειά, απασχολούμαι πάρεργα και με μια άλλη, για να βγάλω το χαρτζιλίκι μου». (Λαϊκό τραγούδι: *θα πάρω το αμάξι μου, στην τσέπη χαρτζιλίκι, και θα 'ρθω τα μεσάνυχτα μες τη Θεσσαλονίκη*). **2.** το μικρό χρηματικό ποσό που δίνουν οι γονείς στα παιδιά τους για τα μικροέξοδά τους: «εκτός από τον μπαμπά, κατάφερνα πάντα να παίρνω κι ένα χαρτζιλίκι απ' τη γιαγιά». (Λαϊκό τραγούδι: *να ξαναγινόμασταν πάλι πιτσιρίκοι που περνούσε η Κυριακή δίχως χαρτζιλίκι*). Υποκορ. **χαρτζιλικάκι, το**. (Λαϊκό τραγούδι: *πάμε, Μπέμπε, για κάνα ουζάκι· μου 'δωσε η μαμά χαρτζιλικάκι*).

- *δε φτάνει ούτε για χαρτζιλίκι*, λέγεται στην περίπτωση, που είναι πάρα πολύ λίγα τα χρήματα που παίρνει κάποιος από την κυρίως δουλειά του ή από κάποια δουλειά που έκανε: «έχω όλη την όρεξη να κάνω τη δουλειά που μου προτείνει, αλλά το ποσό που μου δίνει για πληρωμή δε φτάνει ούτε για χαρτζιλίκι».

- *δεν είναι ούτε για χαρτζιλίκι*, βλ. φρ. *δε φτάνει ούτε για χαρτζιλίκι*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας